

Downloaded via the EU tax law app / web

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. kovo 13 d. (*)

„Apmokestinimas – Pridėtinasis vertės mokestis – Teisės atskaita atsiradimas ir apimtis – Dalininko atliekamas bendrovės likvidavimas – Dalies šios bendrovės klientų duomenų bazės sigijimas – Turtinis našas kitai bendrovei – Pirkimo mokesčio sumokėjimas – Galima atskaita“

Byloje C-204/13

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2013 m. vasario 20 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2013 m. balandžio 18 d., pagal SESV 267 straipsnio pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt Saarlouis

prieš

Heinz Malburg

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Borg Barthet, teisėjai S. Rodin ir F. Biltgen (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- H. Malburg, atstovaujamo *Rechtsanwalt* K. Koch,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir K. Petersen,
- Europos Komisijos, atstovaujamos C. Soulay ir A. Cordewener,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB (OL L 102, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 274; toliau – Šeštoji direktyva), 4 straipsnio 1 ir 2 dalių ir 17 straipsnio 2 dalies a punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Finanzamt Saarlouis* (Zarluiso mokesčių inspekcija; toliau – *Finanzamt*) ir H. Malburg ginčą dėl teisės atskaityti pirkimo pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), dalininko sumokėtą per mus dalį klientų duomenų bazės, kai faktiškai buvo padalyta civilinės teisės bendrovė, teikianti mokesčių konsultacijų paslaugas.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„[PVM] apmokestinamas:

1. Prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.“

4 Šeštosios direktyvos 4 straipsnyje nustatyta:

„1. „Apmokestinamasis asmuo“ – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdomas bet kurioje vietoje bet kurią ekonominę veiklą, nurodytą 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokių gamintojų, prekyautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant kasybą bei žemės ūkio gamybos veiklą bei ūkinių [laisvųjų ar panašių] profesijų atstovų veiklą. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla.

<...>“

5 Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punktas suformuluotas taip:

„Tiek, kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], kurį reikia sumokėti ar kuris sumokėtas šalies teritorijoje dėl prekių ar paslaugų, kurias jam pateikė/suteikė ar dar pateiks/suteiks kitas apmokestinamas asmuo.“

Vokietijos teisė

6 Pagal 2003 m. Apyvartos mokesčio įstatymo (*Umsatzsteuergesetz 2003, BGBl. 2003 I, p. 2645*; toliau – *UStG*) 1 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmą sakinį PVM apmokestinami ūkinius prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygą, šalies teritorijoje atliktas verslininko, vykdančio savo ekonominę veiklą.

7 Pagal *UStG* 2 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį verslininku laikomas asmuo, savarankiškai užsiimantis pramonine, prekybine, amatų ar profesine veikla. Vadovaujantis *UStG* 2 straipsnio 1

dalis antru sakiniu, ekonomin? veikla apima vis? verslininko pramonin?, prekybin?, amat? ar profesin? veikl?. Remiantis šios dalies trečiu sakiniu, pramonin?, prekybin?, amat? ar profesin? veikla yra nuolat vykdoma veikla, kuria siekiama gauti pajam?, net jei nesiekiami pelno ar jei asmen? grup? vykdo veikl? tik savo nari? atžvilgiu.

8 *UStG* 15 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio 1 punkte numatyta, kad verslininkas gali atskaityti pagal ?statym? mok?tin? mokes? už kito verslininko patiektas prekes ir suteiktas paslaugas, skirtas jo ekonominei veiklai. Tačiau pagal *UStG* 15 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 1 punkt? negalima taikyti mokes?io atskaitos d?l preki? ir paslaug?, kurias verslininkas naudoja neapmokestinamiesiems sandoriams vykdyti.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

9 Iki 1994 m. gruodžio 31 d. H. Malburg priklaus? 60 % pagal Vokietijos teis? ?steigtos civilin?s teis?s bendrov?s *Malburg & Partner* (toliau – ankstesn? bendrov?) kapitalo dali?, o dviem kitiems dalininkams priklaus? po 20 % kapitalo dali?. 1994 m. gruodžio 31 d. ankstesn? bendrov? likviduota taip, kad kiekvienas dalininkas per?m? dal? klient? duomen? baz?s. Nuo 1995 m. sausio 1 d. du kiti dalininkai mokes?i? konsultacij? paslaugas teik? atskirai ir savarankiškai.

10 1994 m. gruodžio 31 d. H. Malburg ?steig? nauj? civilin?s teis?s bendrov?, kurioje jam priklaus? 95 % kapitalo dali? (toliau – naujoji bendrov?). Pagal pirmosios instancijos teismo išvadas, kurios privalomos prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui, H. Malburg neatlygintinai perdav? klient? duomen? baz?, kuri? ?sigijo likvidavus ankstesn? bendrov?, naujajai bendrovei naudotis verslo tikslais.

11 2003 m. rugs?jo 24 d. sprendimu pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad ankstesn? bendrov? likviduota 1994 m. gruodžio 31 d. faktiškai j? padalijus. Tada *Finanzamt* ankstesnei bendrovei pateik? apmokestinimo pranešim?, susijus? su apyvarta 1994 m., d?l klient? duomen? baz?s perdavimo. Pranešimas d?l apmokestinimo už 1994 m. tapo galutinis, o mok?tini mokes?iai buvo sumok?ti.

12 2004 m. rugpj??io 16 d. ankstesn? bendrov?, atstovaujama H. Malburg, jam išraš? s?skait? fakt?r? d?l 1 548 968,53 EUR už „1994 m. gruodžio 31 d. faktin? padalijim?“ ir atskirai nurod? PVM.

13 2004 m. rugpj??io m?n. PVM deklaracijoje H. Malburg atskait? 232 345,28 EUR PVM, kuris buvo nurodytas jam išrašytoje s?skaitoje fakt?roje už klient? duomen? baz?s ?sigijim?. *Finanzamt* atsisak? suteikti teis? atskaityti PVM.

14 H. Malburg pateik? skund? d?l šio *Finanzamt* sprendimo ir metin? 2004 m. PVM deklaracij?, kurioje, be sumok?to pirkimo PVM už nagrin?jam? klient? duomen? baz?s ?sigijim?, deklaravo 44 990 EUR vert?s sandorius, sudarytus vykdam? naujosios bendrov?s valdymo veikl?. *Finanzamt* atmet? š? skund? d?l to, kad H. Malburg nesinaudojo aptariama klient? duomen? baze vykdydamas savo ekonomin? veikl?. Anot *Finanzamt*, ekonomin? turt?, kur? sudaro ši klient? duomen? baz?, naudojo naujoji bendrov?, t. y. atskira nuo H. Malburg ?mon?. Tod?l jis neturi teis?s pasinaudoti sumok?to pirkimo PVM atskaita.

15 H. Malburg kreip?si ? *Finanzgericht des Saarlandes*, šis patenkino jo ieškin?.

16 Gr?sdoma kasacin? skund? *Finanzamt* tvirtina, kad *Finanzgericht des Saarlandes* sprendimas prieštarauja teisei ir kad Teisingumo Teismo 2012 m. kovo 1 d. Sprendime *PolSKI Trawertyn* (C?280/10) nustatyti principai netaikytini situacijai, kaip antai nagrin?jamai pagrindin?je byloje, nes ji susijusi ne su tikrosios ?kin?s bendrijos sumok?to pirkimo PVM atskaita, o su

dalininko steigėjo sumokėto pirkimo PVM atskaita.

17 Nagrinėjama bylų *Bundesfinanzhof* vienuoliktoji kolegija nurodo, kad ji labiau pritaria teiginiui, jog H. Malburg turi teisę į pirkimo PVM, sumokėto įsigyjant klientų duomenų bazę, atskaitę.

18 Taigi, pirma, pagal Šeštosios direktyvos nuostatas, kaip jos išaiškintos Teisingumo Teismo, verslininkas gali atskaityti sumokėtą pirkimo PVM, jeigu jis perka paslaugas savo ekonominės veiklos tikslais ir jos naudojamos ar bus naudojamos jo apmokestinamiesiems sandoriams (žr., be kita ko, 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Faxworld*, C-137/02, Rink. p. I-5547, 24 punktų; 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Centralan Property*, C-63/04, Rink. p. I-11087, 52 punktų; 2012 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Gran Via Moinești*, C-257/11, 23 punktų ir 2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Bonik*, C-285/11, 29 punktų).

19 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad parengiamoji veikla turi būti priskirta ekonominei veiklai (žr., be kita ko, minėtų sprendimų *Polski Trawertyn* 28 punktų ir *Gran Via Moinești* 26 punktų ir juose nurodytą teismo praktiką), nes pagal PVM neutralumo principą reikalaujama, kad pirmosios išlaidos investicijoms, patirtos verslo tikslais, būtų laikomos ekonomine veikla.

20 Šiuo atveju, nenagrinėdamas klausimo, ar H. Malburg prireikus gali turėti verslininko statusą dėl naujosios bendrovės vadovo pareigų, kurias jis, remiantis PVM deklaracija, vykdė aptariamais 2004 metais, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad įsigydamas klientų duomenų bazę, kurią jis vėliau neatlygintinai perdavė naujai bendrovei naudotis verslo tikslais, H. Malburg vykdė ekonominę veiklą šios naujosios bendrovės naudai, atlikdamas parengiamuosius veiksmus.

21 Be to, klientų duomenų bazę taip pat perduota H. Malburg kaip paslaugą gavėjui. Iš tiesų klientų duomenų bazę jis įsigijo savo vardu ir savo sąskaita, atlikus faktinį padalijimą, ir tik vėliau neatlygintinai perdavė naudotis naujai bendrovei.

22 Galiausiai nagrinėjamu atveju įvykdyta *UStG* 15 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio 1 punkte nustatyta sąlyga, nes PVM pagal įstatymą mokėtinas už pirkimo sandorį. Iš tiesų *Finanzamt* nusprendė ankstesnę bendrovę apmokestinti PVM už 1994 m. dėl klientų duomenų bazės perdavimo H. Malburg ir šis mokeskis buvo sumokėtas.

23 Šio teiginio negali paneigti aplinkybės, kad H. Malburg, kaip naujosios bendrovės dalininkas, įsigytą klientų duomenų bazę neatlygintinai perdavė naudotis naujai bendrovei ir kad dėl to šiuo atžvilgiu nebuvo apmokestinamojo pardavimo sandorio ir iš esmės nebuvo reikalaujamo tiesioginio ryšio tarp įvykdyto pirkimo sandorio ir apmokestinamojo pardavimo sandorio. Minėtame sprendime *Polski Trawertyn* Teisingumo Teismas nusprendė, kad bendrą PVM sistemą reglamentuojančias nuostatas reikia aiškinti taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias nei ūkinės bendrijos nariams, nei šiai ūkinei bendrijai neleidžiama atskaityti sumokėto pirkimo PVM, susijusio su investavimo išlaidomis, ši ūkinė patirtomis prieš steigiant ir registruojant šią ūkinę bendriją jos ekonominės veiklos tikslais. Taigi šis sprendimas pagal analogiją taikytinas nagrinėjamu atveju.

24 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad *Bundesfinanzhof* penktoji kolegija nepritaria tokiam aiškinimui ir mano, kad Teisingumo Teismo minėtame Sprendime *Polski Trawertyn* nurodyti motyvai šiuo atveju netaikytini. Taigi, be kita ko, aptariamasis sandoris nėra „investavimo sandoris“, kaip antai nagrinėjamas byloje, kurioje priimtas minėtasis Sprendimas *Polski Trawertyn*. Iš tiesų, anot šios kolegijos, šiuo atveju nagrinėjamas ne naujosios bendrovės ilgalaikio turto įsigijimas, o tik tokio turto perdavimas šiai bendrovei. Be to, H.

Malburg atliktas „pardavimo sandoris“ yra ne apmokestinamasis sandoris, kaip byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Polski Trawertyn*, o nuo pat pradžių neapmokestinamas sandoris.

25 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad išlieka abejonių dėl teisingo Šeštosios direktyvos nuostatų aiškinimo.

26 Šiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzhof* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Šeštosios direktyvos] 4 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 17 straipsnio 2 dalies a punktą, atsižvelgiant į neutralumo principą, reikia aiškinti taip, kad konsultavimo mokesčių klausimais veikla užsiimančios civilinės teisės bendrovės dalininkas, kuris iš šios bendrovės dalį klientų duomenų bazės sigyja tik siekdamas jį neatlygintinai iš karto verslo tikslais perleisti naujai steigta konsultavimo mokesčių klausimais veikla užsiimančiai civilinei bendrovei, kurios didžioji kapitalo dalis priklauso jam pačiam, turi teisę atskaityti už klientų duomenų bazės sigijimą sumokėtą pirkimo mokestį?“

Dėl prejudicinio klausimo

27 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 17 straipsnio 2 dalies a punktą, atsižvelgiant į PVM neutralumo principą, reikia aiškinti taip, kad mokesčių konsultacijų paslaugas teikiančios civilinės teisės bendrovės dalininkas, kuris iš šios bendrovės dalį klientų duomenų bazės sigyja tik siekdamas jį tiesiogiai ir neatlygintinai perleisti naudotis verslo tikslais naujai steigta konsultacijų paslaugas teikiančiai civilinei bendrovei, kurios didžioji kapitalo dalis priklauso jam pačiam, tačiau ši klientų duomenų bazė nepriklauso naujai steigtos bendrovės turtui, turi teisę atskaityti už aptariamą klientų duomenų bazės sigijimą sumokėtą pirkimo PVM.

28 Kaip matyti iš šio sprendimo 23 ir 24 punktų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konkrečiai klausia, ar motyvai, kuriais pagrįstas Teisingumo Teismo aiškinimas minėtame Sprendime *Polski Trawertyn* dėl sumokėto pirkimo mokesčio už sandorius, sudarytus bendros ekonominės veiklos, kuri vykdyta tikroji kin bendrija, kurios bendri nariai sumokėjo pirkimo mokestį, tikslais, susijusiais su situacijomis, taikytini pagal analogiją situacijai, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje.

29 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš minėto Sprendimo *Polski Trawertyn* 26 punkto ir generalinio advokato išvados byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, 63 punkto, faktinės aplinkybės toje byloje buvo savitos. Taigi pagal taikytinas nacionalinės teisės nuostatas bendros kinės bendrijos nariai negalėjo pasinaudoti teise atskaityti PVM, susijusį su išlaidomis investicijoms, kurių jie patyrė asmeniškai prieš registruojant šią kinę bendriją ir prieš suteikiant jai PVM mokėtojo kodą šios kinės bendrijos ekonominės veiklos tikslais, dėl to, kad atitinkamas našas ilgalaikiu turtu buvo atleistas nuo mokesčio sandoris. Teisingumo Teismas dėl tokių faktinių aplinkybių konstatavo, kad tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, tokiomis nacionalinės teisės nuostatomis teise į PVM, sumokėto už aptariamą ilgalaikį turtą, atskaitę neleidžiama pasinaudoti ne tik šiai kinei bendrijai, bet šia teise pasinaudoti neleidžiama ir nariams, patyrusiems investavimo išlaidas.

30 Minutame Sprendime *Polski Trawertyn* Teisingumo Teismas nusprendė, kad 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 9, 168 ir 169 straipsniai aiškintini taip, kad jais draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias nei šiuo bendrijos nariams, nei šiai bendrijai neleidžiama atskaityti sumokėto pirkimo PVM, susijusio su investavimo išlaidomis, šio nario patirtomis prieš steigiant ir registruojant šiuo bendrijos ekonominės veiklos tikslais.

31 Būtent atsižvelgiant šiuos samprotavimus toliau reikia patikrinti, ar veiksniai, būdingi minutame Sprendime *Polski Trawertyn* nagrinėjai situacijai, pagal analogiją taikytini situacijai, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje.

32 Siekiant atsakyti pateiktam klausimui pirmiausia reikia priminti, kad, pirma, pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalis apmokestinama ir tam tikrais atvejais sudarant pardavimo sandorį suteikia teisė atskaitai, numatytą šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkte, ekonominė veikla, o konkrečiau – materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų.

33 Antra, reikia priminti, kad pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punktą apmokestinamasis asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo, jeigu prekės ir paslaugos naudojamos jo apmokestinamiesiems sandoriams.

34 Kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba kelių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę atskaitai, egzistavimas iš esmės yra būtinas, kad apmokestinamajam asmeniui būtų pripažinta teisė atskaitai pirkimo PVM atskaitai ir nustatyta tokios teisės apimtis (žr. 2013 m. vasario 21 d. Sprendimo *Becker*, C-104/12, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

35 Taigi, reikia konstatuoti, kad byloje, kurioje priimtas minutas Sprendimas *Polski Trawertyn*, dviejų būsimų nario atliktas pardavimo sandoris, t. y. nekilnojamojo turto našas šiuo bendrijos kaip investavimo išlaidos šiuo bendrijos ekonominės veiklos tikslais, žinoma, pateko PVM taikymo sritį, tačiau buvo nuo šio mokesčio atleistas sandoris. Priešingai, pagrindinėje byloje pardavimo sandoris nepatenka PVM taikymo sritį, nes neatlygintinas kliento duomenų bazės perdavimas naujai bendrovei negali būti laikomas „ekonomine veikla“, kaip ji suprantama pagal Šeštąją direktyvą.

36 Iš tiesų šis kliento duomenų bazės perdavimas naujai bendrovei yra „neatlygintinas“, taigi nepatenka nei Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, kuri susijusi tik su prekių tiekimu ir paslaugų teikimu už atlygį, nei Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalių taikymo sritį, kuri susijusi su materialaus ir nematerialaus turto naudojimu, siekiant gauti nuolatinių pajamų.

37 Todėl šiuo atveju irgi nėra tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir pardavimo sandorio, suteikiančio teisę atskaitai pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punktą.

38 Tačiau Teisingumo Teismas taip pat pripažįsta, kad teisė atskaitai suteikiama apmokestinamajam asmeniui, net jei nėra tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar kelių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę atskaitai, jei atitinkamos išlaidos už paslaugas sudaro dalį apmokestinamojo asmens bendrąjį išlaidų ir yra sudedamoji jo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kainos dalis. Iš tiesų tokios išlaidos yra

tiesioginiu ir nedelsiant atsirandan?iu ryšiu susijusios su visa apmokestinamojo asmens ekonomine veikla (2000 m. birželio 8 d. Sprendimo *Midland Bank*, C?98/98, Rink. p. I?4177, 31 punktas; 2005 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *Kretztechnik*, C?465/03, Rink. p. I?4357, 36 punktas ir min?to Sprendimo *Becker* 20 punktas). Taip gali b?ti, be kita ko, tuo atveju, jeigu nustatyta, kad apmokestinamasis asmuo pats ?sigijo aptariam? klient? duomen? baz? vykdydamas naujai ?steigtos bendrov?s valdytojo veikl? ir kad su šiuo ?sigijimu susijusios išlaidos turi b?ti laikomos su jo kaip valdytojo veikla susijusi? bendr?j? išlaid? dalimi.

39 Ta?iau, kaip matyti iš šio sprendimo 20 punkto, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pats atmet? ši? prielaid? iš savo argument?, tod?l Teisingumo Teismui nereikia priimti sprendimo šiuo klausimu.

40 Antra, reikia pažym?ti, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas klausia, ar, atsižvelgiant ? mokes?i? neutralumo princip?, min?tas Sprendimas *Polski Trawertyn* nagrin?jama atveju n?ra taikytinas pagal analogij?.

41 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas ne kart? yra nusprend?s, jog mokes?i? neutralumo principas ?gyvendinamas naudojant atskaitos sistem?, kurios tikslas – visiškai atleisti verslinink? nuo vykdant bet koki? ekonomin? veikl? mok?tino ar sumok?to PVM. Tod?l bendra PVM sistema užtikrinamas visiškas bet kokios ekonomin?s veiklos apmokestinimo neutralumas, neatsižvelgiant ? šios veiklos tikslus ar rezultat?, jeigu pati ši veikla apmokestinama PVM (žr., be kita ko, 1985 m. vasario 14 d. Sprendimo *Rompelman*, 268/83, Rink. p. 655, 19 punkt? ir 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Fini H*, C?32/03, Rink. p. I?1599, 25 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

42 Tod?l mokes?i? neutralumo principas netaikomas situacijai, kaip antai nagrin?jamai pagrindin?je byloje, nes, kaip matyti iš šio sprendimo 35 ir 36 punkt?, neatlygintinas klient? duomen? baz?s perdavimas bendrovei n?ra sandoris, patenkantis ? PVM taikymo srit?.

43 Be to, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, mokes?i? neutralumo principas yra ne pirmin?s teis?s norma, o aiškinimo principas, kuris turi b?ti taikomas kartu su principu, kur? jis apriboja (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Deutsche Bank*, C?44/11, 45 punktas). Tod?l juo neleidžiama išpl?sti atskaitos taikymo srities atlikus pardavimo sandor?, kai yra vienareikšmiška Šeštosios direktyvos nuostata. Kalbant apie byl?, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Polski Trawertyn*, buvo matyti, kad d?l nagrin?t? nacionalin?s teis?s nuostat? taikymo nei b?simi steigiamos ?kin?s bendrijos nariai, nei ta ?kin? bendrija negali veiksmingai remtis neutralumo principu.

44 Tre?ia, pažym?tina, kad aplinkyb?s byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Polski Trawertyn*, nuo situacijos, nagrin?jamos pagrindin?je byloje, skiriasi ir kitais aspektais. Taigi pagrindin?je byloje nagrin?jama atveju naujoji bendrov? jau buvo ?steigta, kai H. Malburg ?sigijo klient? duomen? baz?, ir, priešingai situacijai, nagrin?jamai byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Polski Trawertyn*, nebuvo ilgalaikio turto, šiuo atveju – klient? duomen? baz?s, perdavimo šios bendrov?s turtui. Galiausiai leisti atskaityti dalininko sumok?t? pirkimo PVM atliekant parengiamuosius naujai ?steigtos bendrov?s veiklos veiksmus papraš? ne ši naujai ?steigta bendrov?.

45 Tod?l argumentai, kuriais pagr?stas Teisingumo Teismo aiškinimas min?tame Sprendime *Polski Trawertyn*, netaikytini tokiai situacijai, kaip antai nagrin?jamai pagrindin?je byloje.

46 Ši? išvad? patvirtina aplinkyb?, kad, kaip pažymi Vokietijos vyriausyb?, neatlygintinas klient? duomen? baz?s perdavimas negali b?ti prilyginamas kitiems teisiškai galimiems sprendimams pagal nacionalin? teis?, kurie pagal ši? teis? b?t? suteikt? teis? ? atskait?, ta?iau H.

Malburg pats j? nepasirinko. Priešingai nacionalin?s teis?s aktams, d?l kuri? kilo gin?as byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Polski Trawertyn*, pagal kuriuos ieškovei neleista pasinaudoti mokes?i? neutralumo principo taikymu, atrodo (o tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas), kad pagrindin?je byloje nagrin?jamos teis?s nuostatos iš esm?s neprieštarauja mokes?i? neutralumo principo ?gyvendinimui situacijoje, kaip antai nagrin?jamoje pagrindin?je byloje, kuriai b?dinga tai, kad ieškovas gal?jo pasinaudoti kitokiu pasirinkimu.

47 Atsižvelgiant ? visa tai, kas išd?styta, ? pateikt? klausim? reikia atsakyti taip: Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 17 straipsnio 2 dalies a punktas, atsižvelgiant ? PVM neutralumo princip?, aiškintini taip, kad mokes?i? konsultacij? paslaugas teikian?ios civilin?s teis?s bendrov?s dalininkas, kuris iš šios bendrov?s dal? klient? duomen? baz?s ?sigyja tik siekdamas j? tiesiogiai ir neatlygintinai perleisti naudotis verslo tikslais naujai ?steigtai mokes?i? konsultacij? paslaugas teikian?iai civilin?s teis?s bendrovei, kurios didžioji kapitalo dalis priklauso jam pa?iam, ta?iau ši klient? duomen? baz? nepriklauso naujai ?steigtos bendrov?s turtui, neturi teis?s atskaityti už aptariam? klient? duomen? baz?s ?sigijim? sumok?t? pirkimo PVM.

D?l bylin?jimosi išlaid?

48 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, 4 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 17 straipsnio 2 dalies a punkt?, atsižvelgiant ? prid?tin?s vert?s mokes?io neutralumo princip?, reikia aiškinti taip, kad mokes?i? konsultacij? paslaugas teikian?ios civilin?s teis?s bendrov?s dalininkas, kuris iš šios bendrov?s dal? klient? duomen? baz?s ?sigyja tik siekdamas j? tiesiogiai ir neatlygintinai perleisti naudotis verslo tikslais naujai ?steigtai mokes?i? konsultacij? paslaugas teikian?iai civilin?s teis?s bendrovei, kurios didžioji kapitalo dalis priklauso jam pa?iam, ta?iau ši klient? duomen? baz? nepriklauso naujai ?steigtos bendrov?s turtui, neturi teis?s atskaityti už aptariam? klient? duomen? baz?s ?sigijim? sumok?t? pirkimo prid?tin?s vert?s mokes?i?.

Parašai.

* Proceso kalba: vokie?i?.